

บทที่ 5

วิเคราะห์ผลการศึกษารจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลหนองหอย เทศบาลตำบลป่าแดด เทศบาลตำบลหนองผึ้ง เทศบาลตำบลท่าวังตาล

จากการศึกษากระบวนการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลหนองหอย เทศบาลตำบลป่าแดด เทศบาลตำบลหนองผึ้ง และเทศบาลตำบลท่าวังตาล ผู้วิจัยได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลในด้านจุดอ่อนและจุดแข็งของกระบวนการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลแต่ละแห่ง วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุขภัย วิเคราะห์บทบาทในการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัยร่วมกัน วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัยร่วมกันของเทศบาลตำบลทั้ง 4 แห่ง และผลกระทบภายนอกที่เกิดจากการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัย

5.1 วิเคราะห์จุดแข็งจุดอ่อนของกระบวนการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลหนองหอย เทศบาลตำบลป่าแดด เทศบาลตำบลหนองผึ้ง และเทศบาลตำบลท่าวังตาล

จากการศึกษากระบวนการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลหนองหอย เทศบาลตำบลป่าแดด เทศบาลตำบลหนองผึ้ง และเทศบาลตำบลท่าวังตาล ผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษามาวิเคราะห์จุดแข็งของกระบวนการที่ส่งผลดีต่อกระบวนการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัย และวิเคราะห์จุดอ่อนของกระบวนการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลที่ส่งผลให้เกิดอุปสรรคในการดำเนินการ

5.1.1 เทศบาลตำบลหนองหอย

จากการศึกษากระบวนการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลหนองหอย ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า วิสัยทัศน์และนโยบายของผู้บริหาร เป็นจุดแข็งของกระบวนการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลหนองหอย ซึ่งวิสัยทัศน์และนโยบายของผู้บริหารถือเป็นส่วนสำคัญที่มีผลต่อกระบวนการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัย เนื่องจากเป็นแนวทางในการดำเนินการ และมีส่วนช่วยให้กระบวนการจัดการสาธารณสุขภัยด้านอุทกภัยประสบผลสำเร็จ โดยนายกเทศมนตรีตำบลหนองหอย ได้ให้ความสำคัญในด้านความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการสาธารณสุขภัย ซึ่งเป็นปัจจัยพื้นฐานที่จะทำให้เจ้าหน้าที่สามารถปฏิบัติการได้ทันต่อสถานการณ์ที่เกิดขึ้น เพราะความพร้อม

ในด้านวัสดุอุปกรณ์นั้นจะเป็นส่วนหนึ่งที่ส่งผลต่อการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยให้มีประสิทธิภาพ

นอกจากนี้นายกเทศมนตรีตำบลหนองหอยมีแนวคิดที่จะพัฒนากระบวนการจัดการอุทกภัยร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ซึ่งปัจจุบันการจัดการในลักษณะดังกล่าวเป็นความร่วมมือในรูปแบบการแลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าการที่ผู้บริหารเทศบาลตำบลหนองหอยมีความต้องการที่จะพัฒนากระบวนการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกันกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆนั้น ถือเป็นจุดเริ่มต้นที่อาจก่อให้เกิดการพัฒนาในกระบวนการดังกล่าวได้จริง และแสดงให้เห็นถึงแนวโน้มของผู้บริหารที่ให้ความสำคัญที่จะพัฒนากระบวนการความร่วมมือซึ่งหากในอนาคตได้รับการสนับสนุนจากผู้บริหารอย่างต่อเนื่องและได้รับความร่วมมือจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียง ก็จะส่งผลให้จัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกันที่มีความชัดเจนและสามารถแก้ไขปัญหาอุทกภัยได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จุดอ่อนของกระบวนการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลหนองหอย ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าการขาดความร่วมมือจากประชาชน เป็นจุดอ่อนที่ส่งผลให้เกิดอุปสรรคในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ ทำให้การแก้ไขปัญหาอุทกภัยเป็นไปอย่างล่าช้า เนื่องจากประชาชนไม่ให้ความสนใจเกี่ยวกับการประชาสัมพันธ์จากเทศบาลในด้านข่าวสารอุทกภัย คำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติเมื่อเกิดอุทกภัย ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าหากเทศบาลตำบลหนองหอยปล่อยให้ปัญหาดังกล่าวต่อไป อาจก่อให้เกิดความขัดแย้งระหว่างประชาชนกับเทศบาลได้ เพราะหากประชาชนไม่ทราบเกี่ยวกับการปฏิบัติเมื่อเกิดอุทกภัยอาจทำให้เกิดความเสียหายในด้านทรัพย์สินหรืออาจร้ายแรงถึงชีวิต และประชาชนอาจโทษว่าเทศบาลตำบลหนองหอยไม่ให้การประชาสัมพันธ์ที่ทั่วถึงเกี่ยวกับข่าวสารด้านอุทกภัย เทศบาลควรรีบแก้ไขปัญหาดังกล่าว เพื่อลดความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นได้ในอนาคต

5.1.2 เทศบาลตำบลป่าแดด

การศึกษากระบวนการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลป่าแดด พบว่า เทศบาลตำบลป่าแดดมีการเก็บรวบรวมข้อมูลเกี่ยวกับอุทกภัยที่เกิดขึ้น เช่น สถิติการเกิดภัยพื้นที่การเกิดภัย และข้อมูลผู้ประสบภัย ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า เป็นจุดแข็งของกระบวนการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลป่าแดด ซึ่งการรวบรวมข้อมูลดังกล่าวจะสามารถนำไปใช้ประกอบการวางแผนการป้องกันและบรรเทาสาธารณสุข และพัฒนากระบวนการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลป่าแดดในครั้งต่อไปได้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าจุดแข็งในด้านดังกล่าวจะส่งผลต่อประสิทธิภาพในการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยดีขึ้น ซึ่งถือเป็นการป้องกันและลดผลกระทบของการเกิดอุทกภัย อีกทั้งข้อมูลที่เกี่ยวข้องจะเป็นแหล่งข้อมูลในการศึกษาสำหรับเจ้าหน้าที่

ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยคนต่อไปที่จะเข้ามาดำรงตำแหน่ง รวมทั้งเป็นแหล่งข้อมูลสำหรับเจ้าหน้าที่ฝ่ายอื่นๆ ได้ทำการศึกษาเพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านบุคลากรก่อนเกิดอุทกภัย ซึ่งจะส่งผลดีต่อการปฏิบัติการในภาวะฉุกเฉิน

นอกจากนั้น โยบายของผู้บริหารของเทศบาลตำบลป่าแดดที่ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าเป็นจุดแข็งของการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยอีกประการหนึ่ง เนื่องจากนโยบายจากนายกเทศมนตรีตำบลป่าแดด มีความชัดเจน โดยมีนโยบายเกี่ยวกับการป้องกันและแก้ไขปัญหาน้ำท่วมขังทุกแห่งภายในเขตเทศบาลแบบยั่งยืน ซึ่งการประกาศนโยบายในด้านการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยที่มีความชัดเจน จะส่งผลให้เจ้าหน้าที่ทุกฝ่ายมีความเห็นตรงกันในประเด็นดังกล่าว ทั้งนี้ความสำเร็จในการแก้ไขปัญหาอุทกภัยของเทศบาลตำบลป่าแดดโดยการทำนังกอนกรีตกั้นน้ำ เป็นจุดแข็งที่มีผลให้เทศบาลตำบลป่าแดดสามารถลดปัญหาอุทกภัยได้ส่วนหนึ่ง

จุดอ่อนของกระบวนการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลป่าแดด ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่า ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์และจำนวนเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ไม่เพียงพอ โดยจุดอ่อนดังกล่าวเป็นปัญหาที่เกิดขึ้นในกระบวนการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลป่าแดดด้วย จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ให้ข้อมูล มักกล่าวว่าวัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือ เช่น เครื่องสูบน้ำ เรือท้องแบน และเจ้าหน้าที่ในการปฏิบัติงาน ไม่เพียงพอ ซึ่งปัญหาดังกล่าวกลายเป็นจุดอ่อนของการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยที่ทำให้ไม่สามารถแก้ไขปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นได้อย่างทั่วถึง แม้ว่าการทำนังกั้นน้ำจะทำให้ปัญหาอุทกภัยที่เกิดจากน้ำเอ่อล้นลดลงแล้วก็ตาม แต่ปัญหาอุทกภัยที่เกิดจากน้ำท่วมขังภายในเขตเทศบาลนั้นยังไม่สามารถแก้ไขปัญหาได้ ส่วนหนึ่งเกิดจากวัสดุอุปกรณ์และเจ้าหน้าที่ไม่เพียงพอ

5.1.3 เทศบาลตำบลหนองผึ้ง

จากศึกษากระบวนการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลหนองผึ้ง พบว่าเจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานทราบข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่ที่เกิดอุทกภัยเป็นอย่างดี โดยหัวหน้างานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลหนองผึ้ง ได้ปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวมาเป็นระยะเวลาอันยาวนาน และศึกษาข้อมูลในพื้นที่เป็นอย่างดี ซึ่งส่วนหนึ่งมาจากนโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลหนองผึ้งที่ต้องการให้มีการสำรวจพื้นที่เทศบาลตำบลหนองผึ้งเป็นประจำทุกปี ทำให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถติดตามข้อมูลดังกล่าวได้อย่างต่อเนื่องหากมีการเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้น ซึ่งเจ้าหน้าที่งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยทุกคนจะทราบข้อมูลดังกล่าว ส่งผลดีต่อการปฏิบัติงานจริง เช่น วิเคราะห์ต้นเหตุของการเกิดอุทกภัย วิเคราะห์ทิศทางการไหลของน้ำ และช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างรวดเร็ว เป็นต้น ดังนั้น

ผู้วิจัยจึงวิเคราะห์ว่าประเด็นดังกล่าว เป็นจุดแข็งของกระบวนการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลหนองผึ้ง

นอกจากนี้ นโยบายของผู้บริหารเทศบาลตำบลหนองผึ้งเป็นจุดแข็งอีกประการที่มีส่วนสนับสนุนกระบวนการดังกล่าว จากการสัมภาษณ์นายกเทศมนตรีตำบลหนองผึ้งมีนโยบายเกี่ยวกับการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยที่ให้ความสำคัญในส่วนงานป้องกัน เพื่อเป็นการเตรียมความพร้อมก่อนการเกิดอุทกภัย เช่น การศึกษาพื้นที่การเกิดอุทกภัยในเขตเทศบาลตำบลหนองผึ้ง การขุดลอกลำเหมืองที่เป็นพื้นที่รับน้ำตามธรรมชาติ ซึ่งผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่ายโยบายของผู้บริหารมีส่วนช่วยสนับสนุนให้แนวทางการปฏิบัติงานด้านสาธารณสุขนั้นมีแนวทางที่ชัดเจน อีกทั้งยังเป็นการส่งเสริมให้เกิดการป้องกันมากกว่าการแก้ไข เนื่องจากแนวความคิดดังกล่าวนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นอื่นๆ ยังไม่ให้ความสำคัญเท่าที่ควร นอกจากจะเป็นวิธีการป้องกันปัญหาที่ไม่ต้องใช้งบประมาณที่มากแล้ว ยังสามารถช่วยป้องกันการเกิดปัญหาในระยะยาวได้

แม้ว่ากระบวนการจัดการสาธารณสุขอุทกภัยของเทศบาลตำบลหนองผึ้งจะมีจุดแข็งในด้านบุคลากรผู้ปฏิบัติงานและนโยบายของผู้บริหารที่เป็นปัจจัยส่งเสริมต่อกระบวนการดังกล่าว แต่อย่างไรก็ตามเทศบาลตำบลหนองผึ้งยังมีจุดอ่อนในด้านวัสดุอุปกรณ์เครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการ แม้ว่าจะมีเครื่องมือที่ใช้ในการปฏิบัติการอยู่จำนวนหนึ่ง แต่ระดับความรุนแรงของอุทกภัยที่เกิดขึ้นในแต่ละครั้งมีระดับที่แตกต่างกันทำให้วัสดุอุปกรณ์และเครื่องมือที่มีอยู่ไม่เพียงพอที่จะบรรเทาสาธารณสุขในพื้นที่ของตนได้

5.1.4 เทศบาลตำบลท่าวังตาล

จากการศึกษากระบวนการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลท่าวังตาล ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่า ความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการปฏิบัติการไม่เพียงพอ เป็นจุดอ่อนที่ส่งผลต่อประสิทธิภาพในการแก้ไขปัญหาอุทกภัย เนื่องจากวัสดุอุปกรณ์ที่ไม่เพียงพอทำให้ไม่สามารถเข้าแก้ไขปัญหาได้อย่างทันท่วงที โดยประเด็นดังกล่าวผู้วิจัยมีความคิดเห็นเป็นส่วนหนึ่งเกิดจากผู้บริหารไม่ได้ให้ความสำคัญกับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการจัดการสาธารณสุข ซึ่งมีผลต่อแนวทางการปฏิบัติของเจ้าหน้าที่ ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์ผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าวังตาลแสดงความคิดเห็นว่างบประมาณของเทศบาลตำบลท่าวังตาลมีอยู่อย่างจำกัด อีกทั้งอุทกภัยที่เกิดขึ้นเป็นภัยที่เกิดจากธรรมชาติที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ล่วงหน้า งบประมาณที่มีอยู่อย่างจำกัดจึงต้องได้รับการจัดสรรอย่างรอบคอบและจำเป็นต้องนำไปใช้ในการพัฒนาในส่วนอื่นที่จำเป็นเร่งด่วนก่อน จากความคิดเห็นของผู้บริหารเทศบาลตำบลท่าวังตาลผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าเป็นจุดอ่อนที่จะก่อให้เกิดผลกระทบต่อประสิทธิภาพและแนวทางในการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัย

นอกจากนี้จากการสัมภาษณ์หัวหน้างานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลท่าวังตาลพบว่า เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานประสบปัญหาในด้านข้อมูลที่เกี่ยวข้องอุทกภัย เนื่องจากเข้ามาปฏิบัติงานเพียงไม่นาน และที่ผ่านมามงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยขาดการเก็บรวบรวมข้อมูล จึงทำให้เกิดอุปสรรคในด้านข้อมูลสาธารณภัยที่จำเป็นต่อการวางแผนกระบวนการจัดการสาธารณภัย

จุดอ่อนอีกประการที่ส่งผลกระทบต่อการทำงานตามกระบวนการจัดการสาธารณภัยที่มีความสำคัญคือ การขาดความร่วมมือจากประชาชน โดยก่อนเกิดอุทกภัยเจ้าหน้าที่ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ทำการประชาสัมพันธ์เกี่ยวกับข้อมูลอุทกภัย การเตรียมความพร้อมก่อนการเกิดอุทกภัย เช่น ประชาสัมพันธ์ให้ประชาชนเตรียมเก็บสิ่งของขึ้นที่สูง ข้อมูลเกี่ยวกับระดับน้ำที่อาจก่อให้เกิดอุทกภัย เป็นต้น เพื่อให้ประชาชนปฏิบัติตาม แต่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่สนใจการประชาสัมพันธ์และไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำของเทศบาล ส่งผลให้เมื่อเกิดอุทกภัยประชาชนได้รับความเสียหาย และเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่

5.2 วิเคราะห์แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

จากการศึกษาแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ซึ่งเป็นแผนปฏิบัติการที่เทศบาลตำบลหนองหอย เทศบาลตำบลป่าแดด เทศบาลตำบลหนองผึ้ง และเทศบาลตำบลท่าวังตาลได้ใช้เพื่อเป็นแนวทางในการปฏิบัติการเรื่องการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัย โดยผู้วิจัยได้นำข้อมูลจากการศึกษาดังกล่าวมาวิเคราะห์จุดแข็งและจุดอ่อนของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

5.2.1 จุดแข็งของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

จากการศึกษาแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าจุดแข็งของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของเทศบาลตำบลหนองหอย เทศบาลตำบลป่าแดด เทศบาลตำบลหนองผึ้ง และเทศบาลตำบลท่าวังตาล มีความสอดคล้องกับแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของจังหวัดเชียงใหม่ และแผนป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของประเทศไทย ซึ่งจะก่อให้เกิดแนวทางในการปฏิบัติที่เป็นไปในแนวทางเดียวกัน ทั้งนี้เนื้อหาของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีการระบุขั้นตอนและวิธีการปฏิบัติที่ชัดเจน เพื่อให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถเรียนรู้และปฏิบัติเองได้ นอกจากนี้การจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยต้องมีการทบทวนแผนเป็นประจำทุกสามปี เพื่อให้แผนดังกล่าวมีข้อมูลที่เป็นปัจจุบันซึ่งประเด็นดังกล่าวข้างต้นถือเป็นจุดแข็งของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่จะก่อให้เกิดผลดีต่อการปฏิบัติการจริง

5.2.2 จุดอ่อนของแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เป็นแผนปฏิบัติการที่ทุกเทศบาลต้องจัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จากการศึกษาพบว่า เทศบาลตำบลหนองหอย เทศบาลตำบลป่าแดด เทศบาลตำบลหนองผึ้ง และเทศบาลตำบลท่าวังตาล มีแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีเนื้อหาเหมือนกัน ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าการจัดทำแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยที่มีเนื้อหาไม่เฉพาะเจาะจงต่อบริบทของแต่ละเทศบาลจะมีผลต่อการปฏิบัติการจริง และไม่ก่อให้เกิดการแก้ไขปัญหาสาธารณภัยที่ยั่งยืนได้ เนื่องจากแต่ละเทศบาลมีความแตกต่างกันตามบริบทต่างๆ เช่น ประชากร สภาพภูมิศาสตร์ของพื้นที่ความรับผิดชอบ และสาธารณภัยที่เกิดขึ้น เป็นต้น นอกจากนี้เนื้อหาที่ระบุในแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติมาก ส่งผลให้เทศบาลแต่ละแห่งไม่สามารถปฏิบัติกิจกรรมได้ทั้งหมด อีกทั้งแผนปฏิบัติการดังกล่าวยังขาดแนวทางในการปฏิบัติงานร่วมกับหน่วยงานอื่นๆ

ในด้านการปฏิบัติการ จากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้ปฏิบัติการประจำ ซึ่งเป็นผู้ทำหน้าที่ในการปฏิบัติงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย พบว่า การปฏิบัติงานจริงในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยนั้น ผู้ปฏิบัติงานไม่สามารถดำเนินตามแผนปฏิบัติการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยได้ครบทุกประการ เนื่องจากแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยระบุกิจกรรมไว้มาก ซึ่งบางกิจกรรมเทศบาลยังไม่สามารถปฏิบัติการได้จริง สืบเนื่องจากกิจกรรมดังกล่าวต้องใช้งบประมาณและบุคลากรเข้ามาเกี่ยวข้อง แต่เทศบาลประสบปัญหาในด้านดังกล่าวอยู่เช่นกันจึงเป็นอุปสรรคต่อการปฏิบัติการตามแผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย จากที่กล่าวข้างต้นผู้วิจัยมีความเห็นว่าประเด็นในด้านเนื้อหาของแผนปฏิบัติการในป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและการปฏิบัติตามแผนฯมีผลทำให้แผนปฏิบัติการในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยมีจุดอ่อน

5.3 วิเคราะห์การจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยในเขตพื้นที่ติดต่อระหว่างเทศบาลตำบลหนองหอย เทศบาลตำบลป่าแดด เทศบาลตำบลหนองผึ้ง และเทศบาลตำบลท่าวังตาล

จากการศึกษาเรื่องการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลที่มีพื้นที่ติดต่อกันในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์กลุ่มผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย รวมทั้งบทบาทหน้าที่ของกลุ่มดังกล่าวในการจัดการสาธารณภัยร่วมกันดังต่อไปนี้

5.3.1 ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

1) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ 1 เทศบาล (เจ้าของพื้นที่)

ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวกการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยในพื้นที่ และประสานขอความช่วยเหลือไปยังหน่วยงานภาครัฐ และองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นข้างเคียง เพื่อขอความช่วยเหลือเมื่อเกิดอุทกภัย

2) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ 2 เทศบาล (ผู้ให้ความช่วยเหลือ)

ทำหน้าที่ให้การสนับสนุน ช่วยเหลือเมื่อเทศบาลเจ้าของพื้นที่เกิดอุทกภัยร้องขอ โดยสนับสนุนในด้านวัสดุอุปกรณ์และบุคลากร

3) ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียที่ 3 หน่วยงานภาครัฐ

ทำหน้าที่ให้การสนับสนุนในการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกัน ให้ความช่วยเหลือในด้านวัสดุอุปกรณ์ที่เกินกว่าศักยภาพของเทศบาล

5.3.2 บทบาทในการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกัน

ตารางที่ 5 บทบาทในการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกัน

บทบาท	ผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stakeholder)
ผู้อำนวยการ	เทศบาล (เจ้าของพื้นที่)
ผู้สนับสนุน	หน่วยงานภาครัฐ,เทศบาล (ผู้ให้ความช่วยเหลือ)
ผู้ประสานงาน	เทศบาล (เจ้าของพื้นที่)

บทบาทในการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกันจะเกิดขึ้นขณะเกิดอุทกภัย ซึ่งในด้านบทบาทผู้อำนวยการนั้น เทศบาลที่เป็นเจ้าของพื้นที่ประสบอุทกภัยจะเป็นศูนย์กลางในการปฏิบัติงานด้านอุทกภัยที่เกิดขึ้น อีกทั้งมีบทบาทในการประสานงานที่ทำหน้าที่เป็นผู้ประสานงานขอความช่วยเหลือกับเทศบาลที่อยู่ในพื้นที่ข้างเคียง

ส่วนบทบาทผู้สนับสนุน คือ หน่วยงานภาครัฐ ซึ่งทำหน้าที่ให้การสนับสนุนกระบวนการจัดการร่วมกัน พร้อมทั้งให้ความช่วยเหลือในด้านวัสดุอุปกรณ์ที่เกินศักยภาพขององค์กรปกครอง

ส่วนท้องถิ่น แต่กรณีการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกันระหว่างเทศบาลตำบลหนองผึ้ง และเทศบาลตำบลท่าวังตาล ซึ่งเป็นองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นในพื้นที่อำเภอสารภี ที่เป็นไปตาม บันทึกความตกลงในการปฏิบัติงานด้านบรรเทาสาธารณสุขร่วมกัน ทั้งนี้อำเภอสารภีเป็นผู้ให้การ สนับสนุนให้เกิดความร่วมมือดังกล่าว นอกจากนี้เทศบาลผู้ให้ความช่วยเหลือ แสดงบทบาท ผู้สนับสนุนด้วยเช่นกัน โดยทำหน้าที่สนับสนุนให้ความช่วยเหลือในด้านวัสดุอุปกรณ์และบุคลากร เมื่อเทศบาลเจ้าของพื้นที่ได้ทำการร้องขอ

5.4 วิเคราะห์ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกันของเทศบาลตำบล หนองหอย เทศบาลตำบลป่าแดด เทศบาลตำบลหนองผึ้ง และเทศบาลตำบลท่าวังตาล

5.4.1 ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกัน

เนื่องด้วยการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีเขต พื้นที่ติดต่อกัน เป็นการจัดการร่วมกันที่แบ่งปันในด้านข้อมูลข่าวสาร การให้ความช่วยเหลือในด้าน วัสดุอุปกรณ์และบุคลากร แต่อย่างไรก็ตามแม้้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะได้มีการจัดการสาธารณสุข ด้านอุทกภัยร่วมกัน แต่้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมักคำนึงถึงผลที่จะเกิดขึ้นกับ้องค์กรของตนเอง โดยในการตัดสินใจให้ความร่วมมือกับ้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกัน ผู้บริหารของ ้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องตัดสินใจภายใต้เงื่อนไขความจำกัดของวัสดุอุปกรณ์และบุคลากร ซึ่งหมายรวมถึงการบริหารจัดการงบประมาณของ้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆ นอกจากนี้ต้อง คำนึงถึงสภาพปัญหาอุทกภัยที่จะเกิดขึ้นในพื้นที่ที่ตนเองรับผิดชอบ อย่างไรก็ตามด้วยเหตุดังกล่าว ้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทุกแห่งย่อมต้องการให้เกิดความพึงพอใจต่อประชาชนในพื้นที่ของ ตนเองมากกว่าการคำนึงถึงผลที่เกิดขึ้นในภาพรวม ทั้งนี้เพราะผู้บริหารของ้องค์กรปกครอง ส่วนท้องถิ่นมาจากการเลือกตั้งของประชาชนในพื้นที่

จากปัญหาต่างๆที่เกิดขึ้น สืบเนื่องจาก้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้มีการวางแผนที่จะ ปฏิบัติการร่วมกันตั้งแต่ต้น ทำให้การจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกันเกิดขึ้นเฉพาะในส่วนของ กิจกรรมขณะเกิดอุทกภัย ซึ่งเป็นการร่วมกันแก้ไขปัญหาที่ปลายเหตุ หาก้องค์กรปกครองส่วน ท้องถิ่นที่มีพื้นที่ติดต่อกันทำความตกลงร่วมกันในเรื่องการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยในทุกส่วน ของกระบวนการจัดการสาธารณสุข จะทำให้ผลของการจัดการนั้นเป็นในลักษณะของการป้องกันและ ลดผลกระทบมากกว่าการแก้ไขปัญหาเฉพาะกิจ

5.4.2 ปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหา

การจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกันของเทศบาลที่มีพื้นที่ติดต่อกัน พบปัญหาที่ทำให้กระบวนการดังกล่าวไม่สามารถปฏิบัติการได้ ซึ่งปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้น ผู้วิจัยวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผล 3 ประการที่ส่งผลให้เกิดปัญหาต่อการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกัน ดังนี้

1) การขาดแคลนด้านวัสดุอุปกรณ์และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

ในด้านการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกัน ความพร้อมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถือเป็นปัญหาหนึ่งที่ส่งผลให้ไม่สามารถก่อให้เกิดความร่วมมือในการปฏิบัติการร่วมกัน ซึ่งปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาดังกล่าวคือการขาดแคลนด้านวัสดุอุปกรณ์และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ทั้งนี้จากการศึกษาเรื่องการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยของเทศบาลที่มีพื้นที่ติดต่อกันในจังหวัดเชียงใหม่ ผู้วิจัยพบว่าส่วนหนึ่งที่เป็นปัจจัยที่ก่อให้เกิดอุปสรรคหรือปัญหาในการจัดการร่วมกัน คือ การขาดแคลนด้านวัสดุอุปกรณ์และบุคลากรขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีงบประมาณและนโยบายเกี่ยวกับการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยที่ต่างกัน จึงส่งผลต่อความพร้อมของวัสดุอุปกรณ์ที่ใช้ในการจัดการที่แตกต่างกัน ด้วยเหตุดังกล่าวจึงส่งผลให้ในการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกันไม่สามารถส่งเสริมให้เกิดความร่วมมือกันได้อย่างเต็มที่ ทั้งนี้ด้วยเทศบาลแต่ละแห่งต้องคำนึงถึงความสามารถที่ตนพึงมี หากมีการตัดสินใจให้ความช่วยเหลือแล้วจะไม่ก่อให้เกิดปัญหาในการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยในพื้นที่ของตนเอง รับผิดชอบ เนื่องจากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งยังประสบปัญหาด้านวัสดุอุปกรณ์และบุคลากรที่ไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติงาน

2) ทักษะต่อการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกัน

เนื่องด้วยองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งมีความพร้อมในด้านวัสดุอุปกรณ์ บุคลากร และงบประมาณอย่างจำกัด อีกทั้งระดับความรุนแรงของอุทกภัยที่เกิดขึ้นมีความแตกต่างกันในแต่ละพื้นที่ จึงส่งผลให้เทศบาลแต่ละเทศบาลยังคงคำนึงถึงผลกระทบที่จะเกิดกับองค์กรของตนเองมากกว่าผลกระทบที่จะเกิดในภาพรวม ซึ่งหากเกิดผลกระทบเชิงลบต่อกระบวนการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยของเทศบาลเอง จะส่งผลต่อภาพรวมของเทศบาลในการบริหารงานด้วยเช่นกัน ดังนั้นในการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยร่วมกันของเทศบาลแต่ละแห่งยังจำกัดด้วยทัศนคติที่ให้ความสำคัญกับพื้นที่ที่ตนเองรับผิดชอบเป็นสำคัญ ทั้งนี้จากแนวทางการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยในเขตพื้นที่ติดต่อระหว่างเทศบาลตำบลหนองผึ้งและเทศบาลตำบลท่าวังตาลตามเงื่อนไขบันทึกความตกลง

การปฏิบัติงานด้านการบรรเทาสาธารณภัย ระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่อำเภอสารภี
ที่ว่า “การดำเนินการช่วยเหลือประชาชนในการบรรเทาอุทกภัย ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น
สนับสนุน วัสดุอุปกรณ์ กำลังพล อาสาสมัครป้องกันภัยฝ่ายพลเรือน เมื่อได้รับการร้องขอและไม่มี
เหตุอุทกภัยในพื้นที่ของตนเอง” ซึ่งถือเป็นการระบุเจาะจงว่าการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัย
ร่วมกันนั้นจะกระทำร่วมกันก็ต่อเมื่อไม่มีภัยเกิดขึ้นในพื้นที่ของตนเอง แต่หากองค์กรปกครองส่วน
ท้องถิ่นคำนึงถึงในความเสี่ยงภัยระดับภาพรวมทั้งหมดที่จะเกิดขึ้น การจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัย
ร่วมกันจะสามารถพัฒนาและแก้ไขปัญหาได้มีประสิทธิภาพกว่าปัจจุบัน เพราะการจัดการสาธารณภัย
ด้านอุทกภัยร่วมกันนั้น ไม่ควรจำกัดเฉพาะขณะเกิดภัย หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นกำหนด
รูปแบบความร่วมมือในทุกขั้นตอนของการจัดการ คือ ก่อนเกิดภัย ขณะเกิดภัย และหลังการเกิดภัย
ผู้วิจัยคาดว่าจะทำให้กระบวนการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกันสามารถพัฒนาไปในทิศทางที่
แก้ไขปัญหาที่ยั่งยืน ได้พร้อมกันทุกพื้นที่ที่ประสบภัย

3) กฎหมายและระเบียบข้อบังคับ

ในด้านปัจจัยที่ก่อให้เกิดปัญหาในการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกัน พบว่า
การดำเนินการร่วมกันปฏิบัติระหว่างเทศบาลนั้น กฎหมายและระเบียบข้อบังคับบางประการเป็น
อุปสรรคต่อการดำเนินการร่วมกัน ซึ่งทำให้การช่วยเหลือหรือความร่วมมือนั้นเป็นไปในลักษณะของ
การร้องขอ เมื่อเทศบาลหนึ่งมีการร้องขอความช่วยเหลือ เทศบาลอีกฝ่ายหนึ่งที่ถูกร้องขอจึงมีอำนาจ
ในการดำเนินการกิจร่วมกัน เนื่องด้วยลักษณะของกฎหมายในด้านอำนาจขอบเขตของพื้นที่
ปฏิบัติการทำให้การให้ความช่วยเหลือหรือความร่วมมือในพื้นที่ที่ไม่ใช่อำนาจของตนนั้นเป็นไปได้
ด้วยความลำบาก ต้องให้ผู้มีอำนาจในพื้นที่ร้องขอก่อนจึงสามารถปฏิบัติการได้

5.4.3 ผลกระทบของการเกิดปัญหาในการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกัน

ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกันก่อให้เกิดอุปสรรคที่ไม่สามารถ
ดำเนินการดังกล่าวได้อย่างประสบผลสำเร็จ ซึ่งปัญหาดังกล่าวที่เกิดขึ้นมีผลกระทบต่อด้านอื่นๆ
ซึ่งผู้วิจัยวิเคราะห์ว่าผลกระทบของการเกิดปัญหาในการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกัน มีดังนี้

1) ผลกระทบต่อการบริหารจัดการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น

การจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกันขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น เป็นความร่วมมือที่
เน้นในด้านการให้ความช่วยเหลือสนับสนุนด้านวัสดุอุปกรณ์ บุคลากร และการประสานงานในด้าน
ข้อมูลการเกิดภัย ซึ่งองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ร่วมมือกันนั้นต้องเป็นผู้รับผิดชอบในส่วนต่างๆที่

ได้สนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่เกิดอุทกภัย ทั้งนี้การตัดสินใจในการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกัน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตัดสินใจ โดยประเมินจากสถานการณ์ต่างๆที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ที่ตนเองรับผิดชอบ เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาที่จะส่งผลกระทบต่อการบริหารจัดการสาธารณภัยในพื้นที่ของตนเอง

จากการศึกษาการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกันระหว่างเทศบาลตำบลหนองผึ้งและเทศบาลตำบลท่าวังตาล ที่ได้มีการทำบันทึกความตกลงอย่างเป็นทางการ แต่บันทึกความตกลงดังกล่าวยังขาดแผนปฏิบัติการที่ชัดเจนที่จะสามารถเป็นแนวทางในการปฏิบัติการได้ อย่างไรก็ตามบันทึกความตกลงดังกล่าวได้ระบุไว้ว่า “องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นเจ้าของวัสดุอุปกรณ์ และกำลังพลต้องเป็นผู้รับผิดชอบงบประมาณ ที่ใช้ในการจัดการสาธารณภัยร่วมกันเอง รวมทั้งการให้ความช่วยเหลือนั้นจะต้องปฏิบัติในขณะที่พื้นที่รับผิดชอบของตนเองไม่เกิดอุทกภัย” จากบันทึกความตกลงดังกล่าว แสดงให้เห็นว่าองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจะต้องตัดสินใจว่าการให้ความร่วมมือนั้นจะไม่ส่งผลกระทบต่อจัดการสาธารณภัยในพื้นที่ที่ตนเองรับผิดชอบ รวมทั้งผลกระทบต่อการบริหารจัดการด้านต่างๆของเทศบาล

2) ผลกระทบต่อมุมมองการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยของประชาชนในพื้นที่

การจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกัน อาจส่งผลกระทบต่อมุมมองของการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยของประชาชนในพื้นที่ การให้ความสำคัญในด้าน การให้ความรู้ การชี้แจงจุดประสงค์ของการจัดการร่วมกันจึงมีความสำคัญ เพื่อก่อให้เกิดความเข้าใจและวัตถุประสงค์ของการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยที่ตรงกัน เนื่องด้วยการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกัน อาจนำมาซึ่งการใช้ทรัพยากรร่วมกัน หรือการแบ่งปันในด้านวัสดุอุปกรณ์และบุคลากร ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อบริหารจัดการงบประมาณ ทั้งนี้หากประชาชนไม่มีความเข้าใจอาจนำไปสู่ปัญหาความขัดแย้งระหว่างองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นนั้นๆกับประชาชนได้

นอกจากนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นแต่ละแห่งต้องสร้างความเชื่อมั่นว่าหากมีการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกันแล้ว จะทำให้ปัญหาอุทกภัยได้รับการแก้ไขอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้ประชาชนเกิดความมั่นใจว่าจะได้รับความปลอดภัยในชีวิตทรัพย์สินที่ดียิ่งขึ้นกว่าเดิม

3) ผลกระทบต่อการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกันในอนาคต

แม้ว่าการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกันที่เกิดขึ้นในปัจจุบันจะเป็นเพียงการเริ่มต้น แต่หากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นไม่ได้ให้ความสำคัญอย่างแท้จริงแล้ว อาจมีผลกระทบต่อ

จัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกันในอนาคตได้ ซึ่งในปัจจุบันผลของการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกันยังไม่อาจแก้ไขปัญหาอุทกภัยได้ทั้งหมด เพราะองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นขาดความร่วมมือในทุกกระบวนการจัดการสาธารณภัย ความพร้อมและความแตกต่างทางด้านศักยภาพของแต่ละองค์กร แต่อย่างไรก็ตามหากองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นยื่นหยัดที่จะผลักดันให้เกิดการจัดการร่วมกัน แนวโน้มการจัดการสาธารณภัยในอนาคตจะมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ทั้งนี้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ดำเนินการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยร่วมกันอยู่แล้วต้องพัฒนากระบวนการจัดการร่วมกันให้มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ลดทัศนคติแง่ลบในด้านการจัดการร่วมกันและปลูกฝังการมีผลประโยชน์ร่วมกัน

5.5 วิเคราะห์ผลกระทบภายนอกที่เกิดจากการจัดการสาธารณภัยด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลหนองหอย เทศบาลตำบลป่าแดด เทศบาลตำบลหนองผึ้ง และเทศบาลตำบลท่าวังตาล

กรณีการสร้างพนังคอนกรีตของเทศบาลตำบลป่าแดด

เทศบาลตำบลป่าแดดประสานงานกับกรมโยธาธิการและผังเมือง ดำเนินโครงการยกระดับถนนพร้อมก่อสร้างพนังคอนกรีตกั้นน้ำท่วมบริเวณริมแม่น้ำปิง ซึ่งโครงการดังกล่าวได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลมาดำเนินการในเขตเทศบาลตำบลป่าแดด ซึ่งได้ดำเนินการก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมพื้นที่ชุมชนในตำบลป่าแดด ภายใต้งบประมาณเงินตามโครงการภายใต้แผนปฏิบัติการไทยเข้มแข็ง (sp2) ในปีงบประมาณ 2553-2555 เป็นจำนวน 200,000,000 บาท งานของโครงการประกอบด้วย ปรับปรุงพื้นผิวถนนตามแนวริมแม่น้ำปิงให้สูงมากขึ้นจากเดิมคือ 50 เซนติเมตร และทำพนังกั้นน้ำสูงอีก 70 เซนติเมตร เพื่อป้องกันอุทกภัยถาวร ซึ่งปัญหาอุทกภัยที่เกิดขึ้นในพื้นที่เทศบาลตำบลป่าแดดส่วนหนึ่งเกิดจากน้ำเอ่อล้นตลิ่ง จากการดำเนินโครงการดังกล่าว ประชาชนเทศบาลตำบลป่าแดดที่อาศัยอยู่บริเวณริมแม่น้ำปิงจะได้รับประโยชน์จากการดำเนินโครงการของเทศบาลตำบลป่าแดด

อย่างไรก็ตามการสร้างพนังคอนกรีตกั้นน้ำท่วมส่งผลกระทบต่อเทศบาลตำบลท่าวังตาลที่อยู่ฝั่งตรงข้ามแม่น้ำปิง จากการสัมภาษณ์ประชากรเทศบาลตำบลท่าวังตาลและหัวหน้างานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเทศบาลตำบลท่าวังตาล ส่วนใหญ่ให้ข้อมูลว่า การทำพนังคอนกรีตเพื่อป้องกันปัญหาน้ำท่วมของเทศบาลตำบลป่าแดดนั้นมีผลทำให้น้ำหลากเข้าพื้นที่เทศบาลตำบลท่าวังตาลเร็วและแรงขึ้นกว่าเดิม เนื่องด้วยแรงปะทะกับพนังกั้นน้ำคอนกรีต ปริมาณน้ำที่ไม่สามารถไหลเข้าสู่พื้นที่เทศบาลตำบลป่าแดดได้ ส่งผลให้น้ำหลากเข้าสู่เทศบาลตำบลท่าวังตาล

จากกรณีดังกล่าวที่เกิดขึ้นผู้วิจัยวิเคราะห์การจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลป่าแดดมีผลให้เทศบาลตำบลท่าวังตาลได้รับผลกระทบภายนอกเชิงลบ ซึ่งมีผลกระทบต่อจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยของเทศบาลท่าวังตาล ที่ทำให้เทศบาลตำบลท่าวังตาลต้องพยายามป้องกันอุทกภัยที่เกิดขึ้น และการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยของเทศบาลตำบลป่าแดดทำให้ประชาชนเทศบาลตำบลท่าวังตาลที่อาศัยอยู่บริเวณริมน้ำปิงได้รับผลกระทบภายนอกเชิงลบด้วยเช่นกัน จากการดำเนินการตามโครงการดังกล่าวเทศบาลตำบลป่าแดดไม่ทราบถึงผลกระทบจากการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยที่เกิดขึ้น แต่ผลดีที่เกิดขึ้นคือประชาชนที่อาศัยอยู่ในเขตเทศบาลตำบลป่าแดดที่เคยได้รับผลจากอุทกภัยที่เกิดจากน้ำปิงล้นตลิ่งได้รับผลประโยชน์ ซึ่งหากพิจารณาเทศบาลตำบลป่าแดดในด้านการจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยถือว่าเทศบาลตำบลป่าแดดประสบผลสำเร็จในการแก้ไขปัญหาอุทกภัยที่เกิดจากน้ำปิงเอ่อล้นตลิ่ง แต่การจัดการสาธารณสุขด้านอุทกภัยดังกล่าวทำให้เกิดผลกระทบภายนอกเชิงลบต่อเทศบาลตำบลท่าวังตาล ซึ่งอาจส่งผลให้เกิดความขัดแย้งได้ แต่เทศบาลตำบลท่าวังตาลผู้ได้รับผลกระทบภายนอกพยายามป้องกันอุทกภัยที่เกิดขึ้นภายในพื้นที่ของตนเอง โดยในอนาคตจะสร้างพนังกั้นน้ำท่วมเช่นกัน เพื่อป้องกันและลดผลกระทบที่จะก่อให้เกิดความเสียหายแก่ประชาชนและพื้นที่ที่ตนเองรับผิดชอบให้น้อยที่สุด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved